

Strategie i metody postępowania związków zawodowych wobec ograniczenia prawa do strajku

Prawo do strajku wywalczone było przez niezależne związki zawodowe w latach 80. XX wieku i stanowi integralną część ustroju demokratycznego. Prawo do strajku jest prawem człowieka gwarantowanym przez przepisy międzynarodowe oraz zapisane jest w polskiej Konstytucji. Mimo historycznego i ustrojowego znaczenia strajku, prawo do przeprowadzenia strajku w Polsce jest mocno ograniczone. Strajk mogą prowadzić tylko związki zawodowe, w swoim zakładzie pracy, po przejściu wielostopniowej procedury sporu zbiorowego, na którą składa się złożenie żądań, negocjacje, mediacje i referendum.

W ostatnich latach obserwujemy, że pracodawcy próbują powstrzymać związki zawodowe przed organizacją strajku, nawet wtedy, gdy przeszły one wszystkie etapy procedury sporu zbiorowego. Robią to, wykorzystując szczególnie przepisy kodeksu cywilnego. W ostatniej dekadzie, sądy cywilne kilka razy zakazały rozpoczęcia strajku lub nakazały jego wstrzymanie.

Sądowy zakaz strajku to nowy mechanizm w polskich stosunkach pracy. Warto zastanowić się, jak na te zmiany reagują związki zawodowe.

Celem tego projektu jest

- opisanie zmian jakie zachodzą obecnie w zakresie prawa do strajku,
- zbadanie metod, jakimi pracodawcy starają się przeszkodzić w prowadzeniu strajku,
- zbadanie i scharakteryzowanie reakcji związków zawodowych na zachodzące zmiany w zakresie prawa do strajku.